

Minnisblað

Viðtakandi Velferðarnefnd Alþingis
Sendandi Heilbrigðisráðuneytið

Dagsetning 14. maí 2024
Málsnúmer HRN23110172

Frumvarp til laga um breytingu á lögum um sjúkratryggingar, nr. 112/2008 (ýmsar breytingar).

Velferðarnefnd Alþingis óskaði eftir minnisblaði frá heilbrigðisráðuneytinu þar sem fram komi afstaða ráðuneytisins til þeirra umsagna sem nefndinni hafa borist um 908. mál, sjúkratryggingar (ýmsar breytingar).

Persónuvernd fjallar í umsögn sinni m.a. um 14. gr. frumvarpsins, sem felur í sér breytingar á 29. gr. b laga um sjúkratryggingar, og leggur til að ákvæðið taki eingöngu til ópersónugreinanlegra upplýsinga. Ráðuneytið bendir á að Sjúkratryggingar geta ekki framkvæmt greiðslur með fullnægjandi hætti ef ekki liggja fyrir upplýsingar um notendur þjónustunnar, svo sem til að koma í veg fyrir tvígreiðslur. Markmiðum vinnslunnar, að tryggja réttan útreikning og kostnað, verður þannig ekki náð nema upplýsingar um notendur heilbrigðisþjónustu liggi fyrir.

Í umsögn Persónuverndar segir einnig að tillaga að nýrri 38. gr. a laganna sé viðtækari en svo að hún rúmist innan rökstuðnings í athugasemdum við ákvæðið í frumvarpi. Persónuvernd hafi lagt til að ákvæðið tilgreini ekki aðra veitendur heilbrigðisþjónustu en heilsugæslustöðvar eða aðrar skrár en þær sem nauðsynlegar séu til að reikna út hlutfall atvinnulausra á einstökum heilsugæslustöðvum. Ráðuneytið bendir í þessu sambandi á að fjármögnunarlíkön eru í dag aðeins notuð til útreiknings á fjármögnun til heilsugæslustöðva. Tillaga að orðalagi ákvæðisins veitir Sjúkratryggingum heimild til að greiða „fyrir heilbrigðisþjónustu, svo sem til heilsugæslustöðva“ á grundvelli fjármögnunarlíkana. Er ákvæðið opið að þessu leyti svo ekki þurfi nýja lagabreytingu ef fjármögnunarlíkön verða í framtíðinni notuð til að greiða fyrir aðra heilbrigðisþjónustu en þá sem veitt er á heilsugæslustöðvum. Hvað varðar upplýsingar vegna útreiknings greiðslna þá er um að ræða upplýsingar frá heilsugæslustöðvunum sjálfum, embætti landlæknis, auk Vinnumálastofnunar. Eru upplýsingar frá þessum aðilum nauðsynlegar til að tryggja réttan útreikning greiðslna og því þörf á að hafa orðalag ákvæðisins opnara en svo að það taki aðeins upplýsinga úr atvinnuleysisskrá.

Varðandi umsögn Persónuverndar í tengslum við 13. gr. frumvarpsins þá er tilgangur söfnunar og skráningar upplýsinga í gagnagrunna ólíkur eftir því hvort um sé að ræða vinnslu hjá Sjúkratryggingum eða embætti landlæknis. Þá er landlækni ekki heimilt að hafa upplýsingar um fjárhæðir og greiðslur í sinni vörslu þar sem það samræmist ekki hlutverki embættisins. Eru þetta m.a. ástæðurnar fyrir því að hvor stofnunin um sig starfrækir sinn eigin gagnagrunn en að auki eiga við sjónarmið um aðskilnað hlutverka og upplýsingaöryggi. Það er liður í öryggisráðstöfunum Sjúkratrygginga, sem er ábyrgðaraðili þeirra upplýsinga sem skráðar eru hjá stofnuninni, að við framkvæmd lögbundinna verkefna séu upplýsingar varðveittar og nýttar með öruggum hætti og er það gert með rekstri gagnagrunns. Gagnagrunninum er þannig ætlað að tryggja örugga varðveislu gagna/upplýsinga og tryggja rétta skráningu/söfnun, aðgengi, rekjanleika, tiltækileika og gæði upplýsinga þar sem hagsmunir Sjúkratrygginga snúa að því að upplýsingar í gagnagrunninum séu réttar, tiltækar og varðar með fullnægjandi hætti.

búsetu heldur tengjast aðeins réttindum slasaðra um bætur úr slysatryggingu almannatrygginga vegna slysa við heimilisstörf.

Loks leggur ráðuneytið til breytingu á 9. gr. frumvarpsins. Í 1. mgr. segir að Sjúkratryggingum sé heimilt að samþykkja greiðsluþátttöku vegna meðferðar „erlendis“, sé tekið mið af núverandi heilsufarsástandi og líklegri framvindu sjúkdóms. Eins og fram kemur í athugasemdum við ákvæðið er þarna um að ræða biðtímamál á grundvelli EES-reglna, en ráðuneytið telur æskilegra, til að taka af allan vafa þar um, að texti ákvæðisins endurspegli að aðeins sé átt við meðferð á Evrópska efnahagssvæðinu. Er því lagt til að í stað orðsins „erlendis“ í 1.mgr. segi; „í öðru aðildarríki EES samningsins“, sem er jafnframt í samræmi við orðalag í 1. mgr. 23. gr. a laga um sjúkratryggingar.

Leggur ráðuneytið til eftirfarandi breytingatillögur á frumvarpinu;

9. gr.: Í stað orðsins „erlendis“ í 1. mgr. 23. gr. a komi; í öðru aðildarríki EES samningsins.

18. gr.: Á eftir 4. másl. 3. mgr. 34. gr. komi nýr máslíður, svohljóðandi: Framangreindum aðilum er skylt að láta sjúkratryggingastofnuninni upplýsingarnar í té að því marki sem þær eru nauðsynlegar til að unnt sé að taka ákvörðun á grundvelli þeirra, óháð sérstakri þagnarskyldu.